

Limburgse uitvoeringssamenwerking

Regionale bestuurlijke bijeenkomst over uitvoeringssamenwerking in **Westelijke Mijnstreek**

Datum: 12 november 2010

Locatie: gemeentehuis Beek

Aanwezig:	Burgemeester Cremers	gemeente Beek
	Burgemeester Link	gemeente Schinnen
	Wethouder Ie	gemeente Stein
	Burgemeester Cox	gemeente Sittard-Geleen / lid Stuurgroep RUD
	De heer Beemer	Berenschot
	Mevrouw Linssen	secretaris stuurgroep RUD

Afmelding ontvangen van:	Gedeputeerde Driessen	lid Stuurgroep RUD
--------------------------	-----------------------	--------------------

Opening

De heer Cox heet iedereen welkom. Er wordt gestart met een discussie over de actuele context. In het regeer- en gedoogakkoord is een korting van 100 miljoen euro via gemeentefonds en provinciefonds ingeboekt. Vraag is hoe je dit moet opvatten: is er nu automatisch een verplichting om regionale uitvoeringsdiensten op te richten? De VNG komt op korte termijn met een bericht hierover waarin gevraagd wordt wat het kabinet er mee beoogt om enerzijds niet precies aan te geven wat ze willen en aan de andere kant toch 100 miljoen euro te korten. Landelijk is afgesproken om de door KPMG ontwikkelde kwaliteitscriteria te gebruiken om de haalbaarheid en robuustheid van RUD's door te rekenen. Het voldoen aan de kwaliteitscriteria, het maken van een kwaliteitsslag, leidt tot kostenverhoging. We gaan er van uit dat we dit kunnen opvangen door samenwerking. In Limburg is voor de insteek gekozen om de samenwerking van onderop in pilots op te bouwen. Uit de resultaten van de Wabo-pilot in Zuid-Limburg blijkt dat er door samenwerking inhoudelijk winst is te maken.

Foto van Limburg en samenwerkingsscenario's

De heer Beemer licht toe dat de Foto van Limburg een beeld geeft van handhaving en vergunningverlening omgevingsrecht bij de Limburgse gemeenten en de Provincie Limburg. De foto geeft inzicht in de opgaven "buiten", de capaciteit en kwaliteit "intern" en in bestuurlijke overwegingen en levert bouwstenen voor scenario's. Deze scenario's worden gemaakt om de bestuurlijke besluitvorming te ondersteunen, om het bestuurlijk gesprek inhoudelijk te faciliteren. Er worden -nog los van organisatiemodellen- richtingen en ordes van grootte geduid. Referentiepunten bij het maken van de scenario's zijn de bestuurlijke en ambtelijke gesprekken die Berenschot in het kader van het maken van de Foto van Limburg heeft gevoerd, de kwaliteitscriteria en voor het bepalen van kosten en terugverdientijd, het Berenschotmodel dat is ontwikkeld in opdracht van IPO. Berenschot heeft een aantal aannames gehanteerd: Bij het schaalniveau wordt een rekenkundige toedeling van capaciteit gehanteerd. Het financiële model gaat er van uit dat de front office bij gemeenten blijft. Het Berenschot(IPO)model wordt integraal gehanteerd. Dit betekent dat er geen besparing op het primaire proces is ingeboekt, dat de overhead in de RUD is gesteld op 27,3 % ten opzichte van de gemeenten (33,6 %) en de provincie (36,1 %) en dat de aannames inzake frictie- en desintegratiekosten zijn overgenomen (dit levert conservatieve schattingen op). En tot slot, de fte's van de provincie zijn naar gewest onderverdeeld (totaal gedeeld door vijf) en de ontbrekende gemeenten zijn gemodelleerd aan de

hand van de gemiddelde Limburgse gemeente. De regio Parkstad volgt een eigen traject; de resultaten hiervan worden in de Foto van Limburg verwerkt. Het Parkstadbestuur heeft op 10 november 2010 besloten om een RUD op te richten op de schaal van Parkstad. Hier is uitdrukkelijk bij aangetekend dat dit niet "met oogkleppen op" gebeurt en dat anderen kunnen aansluiten bij de Parkstad-RUD. Er wordt ook aangegeven dat het zeer wel mogelijk is dat Parkstad op bepaalde meer specialistische onderdelen aansluiting zoekt bij een breder samenwerkingsverband.

De heer Beemer schetst het beeld dat de Foto van Limburg oplevert van de Westelijke Mijnstreek. Op de beleidscyclus zien we over het algemeen een goede score, opleidingsniveau en werkervaring zijn op orde, de bezetting en ervaring van specialisten zijn lokaal kwetsbaar. Deze kwetsbaarheid wordt gedeeltelijk opgevangen via de intergemeentelijke milieudienst. Op gewestelijk niveau is bijna alles robuust. Mevrouw Le informeert welke specialisten worden bedoeld. De heer Beemer belooft dat dit nog nader zal worden uitgewerkt voor de bestuursconferentie. De heer Cox zegt toe dat Berenschot voor dit doel de quickscan krijgt toegezonden die de Westelijke Mijnstreek zelf heeft laten maken.

De heer Link vraagt zich af of de vergelijking reëel is. Hij signaleert dat er in Schinnen nu sprake is van een beperkte formatie en een minimumambitieniveau. Als de ambitie hoger wordt, dan worden de kosten ook hoger. De heer Beemer adviseert om een discussie over de gezamenlijke minimale ambitie te voeren. Bij de ambitiediscussie zijn we allemaal geholpen als er landelijk verplichte kwaliteitscriteria komen, zo stelt de heer Cox. Een kwaliteitsimpuls kost geld, er moet geïnvesteerd worden; dat moet je kunnen rechtvaardigen in een tijd van bezuinigingen. Berenschot heeft ook onderzoek gedaan naar het bestuurlijk draagvlak in de Westelijke Mijnstreek. Geconstateerd is dat alle gemeenten in het gewest willen samenwerken op de schaal van het gewest. Indien een hoger schaalniveau noodzakelijk of nuttig is vanuit kwaliteits- of kostenoverwegingen dan is dat bespreekbaar.

De heer Cox verzoekt om de ambtenaren voor de bestuursconferentie nader te informeren over de resultaten van de Foto van Limburg en de uitgewerkte scenario's. Daar moet ambtelijk naar gekeken worden in verband met een goede voorbereiding van de bestuurlijke discussie die we willen voeren op 24 november.

De heer Cremers vraagt of er draagvlak is voor een RUD op de schaal van de regio Westelijke Mijnstreek. Voor hem is nog steeds de hoofddoelstelling de afspraak die vorig jaar in Thorn is gemaakt, te weten één RUD op het niveau van Zuid-Limburg. Het lijkt er op dat de regio Parkstad nu het einddoel bepaalt. Relevant voor de uitkomst is, hoe groot de bereidheid van Parkstad is om over de schutting te kijken naar de rest van Zuid-Limburg. Als die bereidheid er is, is een tussenstap voorstelbaar waarbij de regio's Westelijke Mijnstreek en Maastricht en Mergelland in eerste instantie samen een RUD inrichten onder voorwaarde dat het gezamenlijk einddoel één RUD op het niveau van Zuid-Limburg is. Als die bereidheid er niet is, en het einddoel drie RUD's in Zuid-Limburg is, is het een ander verhaal. Hij vraagt zich af wat nu de goede stap is. Mevrouw Le is er voorstander van om een tussenstap te maken. We hebben immers al de IMD. Het lijkt logisch om richting Sittard-Geleen en Schinnen te gaan. Meteen een organisatie op Zuid-Limburgs niveau wordt meteen wel erg groot. De heren Cox en Cremers stellen dat het voorstelbaar is om uit te gaan van één RUD op het niveau van Zuid-Limburg met drie dependances. Voorgesteld wordt dat de Westelijke Mijnstreek de ambitie uitspreekt om te komen tot één uitvoeringsorganisatie voor Wabo-taken. Deze organisatie moet bij voorkeur op de schaal Zuid-Limburg worden gerealiseerd, en ten minste op het niveau van de Westelijke Mijnstreek. De basistaken van de gemeente moeten lokaal belegd worden. In verband met het behouden van de politieke grip, moet de aansturing van het proces in de buurt zitten.

De heer Cox signaleert een dilemma. Er ontstaat een politiek probleem als er aan de ene kant geld bij moet om op het gewenste kwaliteitsniveau te komen en er aan de andere kant minder zeggenschap komt vanwege schaalvergroting. De heer Link constateert dat we het meest gebaat zijn bij heldere wetgeving.

De heer Cremers informeert of in de foto en de scenario's duidelijk wordt wat met de IMD gebeurt. Daar moeten we bij het voeren van deze discussie wel zicht op hebben. Mevrouw Ie stelt voor dat de RUD een uitbreiding van de IMD zou kunnen zijn met de gemeenten Sittard-Geleen en Schinnen.

Het is duidelijk dat Den Haag ons gaat confronteren met eisen aan de inhoud en met bezuinigingen, zo stelt de heer Cox. In Limburg zien we dat het bottom up proces met verschillende snelheden verloopt. De heer Cremers informeert of er met een uitspraak over de keuze van de regio Westelijke Mijnstreek gewacht moet worden op de rest van Limburg of dat we aan de slag kunnen. De heer Cox stelt voor om na 24 november de stand van zaken te bespreken met de vier colleges in de Westelijke Mijnstreek.

De bestuurders in de Westelijke Mijnstreek verzoeken hun ambtenaren om de bestuursconferentie gezamenlijk voor te bereiden. Afgesproken wordt dat de Foto van Limburg en de scenario's zo gauw als Berenschot ze oplevert, per mail ter voorbereiding naar alle betrokken ambtenaren wordt gestuurd. Vooruitlopend hierop stuurt de heer Beemer hen al het onderliggende databestand.

Afspraken

- Berenschot werkt het onderwerp specialismen nader uit voor 24 november. Burgemeester Cox stelt de quickscan die de Westelijk Mijnstreek heeft laten maken ter beschikking aan Berenschot ten behoeve van verwerking in de foto van Limburg.
- Na 24 november wordt de stand van zaken besproken door de vier colleges in de Westelijke Mijnstreek.
- De bestuurders in de Westelijke Mijnstreek verzoeken hun ambtenaren om de bestuursconferentie gezamenlijk voor te bereiden. Afgesproken wordt dat de Foto van Limburg en de scenario's zo gauw als Berenschot ze oplevert, per mail ter voorbereiding naar alle betrokken ambtenaren wordt gestuurd. Vooruitlopend hierop stuurt de heer Beemer hen al het onderliggende databestand.

Bijlage:

presentatie Berenschot "Foto van Limburg; scenario's voor samenwerking. Regiobijeenkomst Westelijke Mijnstreek 12 november 2010".